

støttelsen til flere, i samme Grad formindsker man Ondet, thi da bliver Konkurrencen større blandt de enkelte Besætninger, og det bliver ikke i den Grad muligt som nu at skrive Priserne i Vejret til en ganske urimelig Højde.

Paa det jydsk Landbodelegeretmøde nu i Efteraaret kom Formanden for det Udvalg, der havde rejst rundt i Jylland, ved at aflægge en Beretning ind paa Udvalgets Virksomhed. Han nævnedes bl. a., at det var fra en vis Side blevet udtalt, at nu havde man i Fjor udtaget A'erne, nu i Aar udtog man B'erne, og man vidste ikke, hvor langt Udvalget vilde ned i Alfabetet. Forholdet er det, at man i Fjor udtog 8 jydsk Besætninger, hvoraf de 6 bleve anerkendte som Avlscentre, medens de 2 fik en Bevaringspræmie. I Aar har man udtaget 19 jydsk Besætninger. Man mente altsaa, at Udvalget var ved at gaa for vidt nu, men til denne Udtalelse bemærkede Udvalgets Formand, at der var slet ikke Tale om, at man i Aar havde udtaget B'erne, det var A'er allesammen. Det ærede Medlem for Hornslæt (Kristiansen) mente jo i Gaar, at naar Kommissionen i Aar havde udtaget nogle flere Besætninger, skyldtes det den Kritik, der var rejst herfra. Skal man dømme efter de Udtalelser, som jeg har citeret af Udvalgets Formand, er det jo ikke rigtigt, idet han siger, at det, som er udtaget i Aar saavel som i Fjor, er A'er. Men skal man gaa efter hans Udtalelse, kan man i alt Fald slutte deraf, at Udviklingen i det jydsk Kvægbrug er i god Gænge, og dette skyldes i fornemmelig Grad vore Kvægavlsforeninger. At man i Aar kan udtage 19 Besætninger foruden de 6, som bleve udtagne i Fjor, vidner om, at der er rask Fart i Udviklingen, og dette skyldes ikke i mindste Maade Avlscentrerbevillingen, da denne jo ikke er kommen til at virke endnu, men det skyldes naturligvis, som sagt, vore Kvægavlsforeninger. Derfor vilde det være naturligt, om vi støttede dem og vore Kontrollforeninger i stigende Grad og saa søgte saa snart som muligt at faa det andet slaet i Stykker. Jeg har i Sommer haft rigelig Lejlighed til at tale med jydsk Landmænd om dette Spørgsmaal, og jeg har ikke af en eneste hørt en Udtalelse til Fordel for at opretholde denne Bevilling. Naar jeg siger ikke en eneste, maa jeg dog undtage de enkelte Mænd, som have personlig Fordel af Bevillingen. Selv af enkelte af Udvalgets Medlemmer, som have været med til at besigtige Besætningerne, kan man, naar

man kommer til at tale med dem paa Tomandshaand, faa indrømmet, at hele det Grundlag, som er blevet skabt ved denne Bevilling, er daarligt. Ja, der er endogsaa til mig af et enkelt Medlem af dette Udvalg blevet rettet en Opfordring om at bidrage til at faa denne Bevilling ud af Verden saa snart som muligt.

Som et Udtryk for den Opfattelse, der i Landbokredsene næres imod den Bevilling, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier af et Brev, der er skrevet til en af vore Kvægavlskonsulenter af en Formand i en Landboforening. Han skriver til Slutning, efter at han først har skrevet noget om en Tyr: „Nu bliver det vist ikke let at købe Tyre herefter. Avlscentrene vil baade have i Pose og Sæk, baade Statstilskud og større Priser for Tillægsdyr. Mon Kvægavlsforeningerne ikke kunde blive enige om at sige nej til det sidste?“ Denne Mand foreslaar altsaa i Virkeligheden, at Kvægavlsforeningerne skulle boycotte disse Avlscentre. Saa vidt tror jeg nu ikke det kommer, men at Uviljen er stor, er sikkert. Men for noget at ophæve de uheldige Virkninger vil det ogsaa have sin Betydning, at vi have disse kreaturkyndige Mænd, at vi i Kvægavlsforeningerne have vore Konsulenter, som have Indsigt og Kendskab til Forholdene. De ere en betydelig Støtte for Opdrætterne og Kvægavlsforeningerne og kunne i høj Grad vejlede dem, naar de skulle have et godt Avlsdyr, en god Tyr. Ogsaa derfor bliver det i Virkeligheden nødvendigt at opretholde denne Virksomhed og søge at faa den yderligere udviklet, ved, at man yder et større pekuniært Tilskud.

Medens jeg nævner de Spørgsmaal, som vedrøre Husdyrloven, vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om man i Vinter kan vente at faa denne til Revision. Det blev bebudet i Fjor, at Loven vilde komme til Revision nu i Vinter, men nu er der i Efteraaret nedsat en Kommission. Jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsminister har nogen Mening om, hvor lang Tid denne Kommission skal have, inden den kan faa en Betænkning lavet, og inden da kunne vi jo ikke vente at faa Forslaget til Behandling her.

Om denne Kommission kunde ogsaa jeg have Lyst til at sige et Par Ord. Der blev fra det ærede Medlem for Aarhus (Høegh-Guldberg) forleden Dag rettet en Kritik mod denne Kommissions Sammensætning. Det ærede Medlem mente, at Jylland var bleven forurettet, idet der kun